

morajo tajniki vzeti na hrbet vso društveno delo, a morebitne zasluge se pripejajo na prsa g. predsednika tega a i onega društva. (Naglašamo, da govorimo pavšalno, splošno in njemamo v mislih nobenega konkretnega slučaja, kar bi utegnil kdo posumiti).

Povsem naravna posledica takih razmer je, da marsikateri veljak sploh nima natančne evidecne o svojih našloih in se je že zgodilo, da je moral povprašati pri gospodu tajniku, kakna je prav za prav njegova funkcija. In res je „pri viru“ izvedel, da ni to, kar je mislil da je, ampak nekaj druga. Malce ironično in zafrkljivo bi ta ugotovitev zvenela, ako ne bi bila resnična. — Ravno tako ni čudno, ako se pri takih društvenih oziroma odborih niso na jasnom o vprašanjih: „Kdopije in kdo plača...“.

Klub svoječasnemu iskrenemu pozivu gospoda prof. Bajuka, katerega smo objavili v celoti, da naj namreč posamezna društva svoje prireditev, katere pripravljava javijo za ravnanje drugih društev — vsaj 14 dni naprej, se le (maško) za ta poziv zmeni, da si taka predprijava dvojno prednost: reklamo za sebe in opozorilo drugim. Ni tedaj čudno, da je napr. radi prostorov v ptujskem mestnem gledališču večni ravs in kav, ki se potem z jezo in nespodobno zamero ne rešuje vedno po pravilu: „Kdor prej pride, prej melje“. Krivi tega so razni gg. predsedniki, ki v svoji letargični komodnosti, ali nečimurno napuhnjeni lenobi radi prostovoljne prezaposlenosti — pozabijo na svojo dolžnost.

Po vsem tem, kar sem povedal po namigljajih mnogih tudi ni čudno, ako se isti dan in ob isti uri napovedo kar tri več ali manj važne prireditve. Za soboto, 16. t. m. ob 8. uri zvečer je bil napovedan plesni večer Erne Kovačeve, v isti čas ustanovni občni zbor IRKD in ravno isti čas občni zbor Jugoslovanske Matice, kakor, da teden ima samo en dan, t. j. soboto, ki je kajpak pripravna za neizogiben, običajen „krok“, naslednji nedeljski dopoldan pa je posvečen — m a č k u....

Oni, ki se hočejo na vsak način jeziti, če treba tudi umetno, ne objavijo svojih prireditv pravočasno. Povsem razumljiva slaba udeležba (tudi poročevalci ne morejo hkrati biti na treh krajinah) je vzrok za jezo onih, ki ne razumejo, da se npr. član Jugosl. Matice gotovo zanima za JRKD pa tudi za

— plesni večer ali kako drugo prireditv. To poroča vsem „sine ira et studio“. Argus Petovianus.

Dostavek uredništva! Soglašamo! — Ne velja samo za Ptuj, ampak tudi z druga mesta. Res agilni odborniki, ki morajo istočasno izvrševati poleg po klica še kakih 12 društvenih funkcij, so ob takih razmerah v veliki nepriliki. Ker pa gg. društveni predsedniki oz tajniki vedo, kdaj izhaja list, nej se umetno ne jezijo na nas, češ, da nočemo objaviti naznani raznih društev ter nas prikrito sumničjo, — kljub znani naši neodvisnosti — pristranosti!

Meh za smeh.

SE NI ZADOVOLJEN.

Žena: Ali mi ne pristoja nov klobuk?

Zdi se mi, da sem deset let mlajša.

Mož: Škoda, da nimaš dva taka klobuka.

NEKDAJ IN DANES.

A: Povej mi razliko deklet od nekdaj in od danes.

B: Ne vem.

A: Nekdaj je deklet zrdelo, kadar jo je bilo sram, a danes jo je sram, če zrdi.

Kupujte svoje potrebsčine pri naših inserentih!

Kdor je z naročnino

In zaostanku, naj isto takoj poravna, da si s tem zasigura redno dostavljanje lista in omogoči njega redno izhajanje, kajti neodvisna »NARODNA SLOGA« se mora vzdrževati izključno le z lastnimi sredstvi in s podporo neodvisnih plemenitnikov.

Naše naročnike opozarjam, da znaša: letna naročnina Din 28. — pol letna Din 20. — četrt letna Din 10. — Pri deljenih plačilih pa vsaka štev. Din 1. —

Naročnino morete nakazati po bianko-položnici, katera se dobi na pošti ter pripisete na isto našo ček. številko

16.089.

Opozorilo našim naročnikom!

Kateri naročnik ni prjes časopisa, naj napiše na list navadnega papija: Upravi „Narodne Sloge“ Ptuj. Podpisani (natančno ime, naslov in zadnja pošta) nisem prejel štev.... lista. Podpis.... Ta listek naj vtakne v kuvert (zavitek), na katero napiše „Časopisna reklama“ ter naslov lista. Tako odprto pismo ni treba frankirati, se torej pošlje brez znamke. — Vsak naročnik naj pridobi vsaj še enega plačujočega naročnika. Tekmujte kdo jih je dobil več. Za posebno pridne imamo prav posebne nagrade!

Lepi beli zobje

Ne bi rad za ostal poročati
Vam svoje največje priznanje in popolno zadovoljstvo o Chlorodont zobni pasti. Več let že uporabljam "Chlorodont" in ljudjem zavijojo radi mojih lepih zob, katere sem dosegel le z dnevno uporabo Vašega Chlorodont zobne paste. S. Pavletič, M.... Zahtevajte zato samo pristno Chlorodont zobno pasto, tuba Din. 8.- in Din. 13., ter zavračajte vsak nadomestek.

IZ SREDIŠČA. Ko sem zadnjič hodil tam po Ša'ovcijh, sem srečal ormoškega Čukeca. Baje hodi tam nekje, da bi se oženil. Prav grdo je robantil, ker pač Ormožani niso tisti, ki bi „Slogo“ plačevali. — Tistokrat sem se pa tudi jaz oglasil k besedi. Kaj bo ti — pri nas je še nikdo ni plačal. Ko bi bil čuk, bi jih kljuval, da bi bilo veselje, dokler ne bi plačali, ali če bi mi vsaj tisti središki Sršen hotel pomagati. — Prej se je tako „gibal“, a sedaj ga nikjer ni. — Kaj bo, kaj bo. Vsi trgovci tožijo, da je kriza — kmetje jadkujejo. Samo naši dravski mlinarji so do sedaj dobili točko, da so svoje mline zaprli, pa nočeo mleti. Kura naj jih pikne. Seveda je račij tegi razburjenje velikansko; — s krampi jim grozijo — pa kaj hočeš. Mlinarske butice so trde — neverjetno trde — a vseeno vas prosim dragi mlinarji — odprite svoje mline! Ne mislite, da samo vi lithko jeste kruh. — Druga stvar so jajca — pa to je poglavje za se. Če bi pisal v prilog trgovcem, se zamerim gospodinjam, a če bi pisal obratno, bi se zameril trgovcem in tako bi šel moj kredit po vodi. Ne bi pa rad ne enega, ne drugega, a vseno bi predlagal, da bi „dobrojene kurorejke“ napravile jajčni trust. Če so že vsi drugi trusti in karteli, zakaj ne bi bil jajčni?

Še eno pereče vprašanje imam in to je vprašanje središke promenade. Dva trotoarja imamo, nadebudne mladine več ko od več, a promenade noči in noči biti. Najbrž so temu krivi naši kolesarji, ki vkljub prepovedi kolesarijo po obeh, da je veselje. Oko postave, — zgnani se. Saj od vsakega, ki ga zasači, dobiš kovača in kovač, to je za središke razmere že nekaj. Če bi jaz bil oko postave (kar hvala Bogu nisem) — bi že videl.

Pepek.

OBREŽ. Gospod učednik. — Za menda še niti ne veste, da smo sploh na svetu, saj tudi ni čudno, ko je cela vas sama Jacina. Pri nas je vse pri starem, samo, če ne bi bilo v naši občini preveč divjih lovcev, ki se imenujejo tudi zeleni lovci in pa bara. Vsako je

Č E M U V T U J I N O?

Ako res ne najdete pri domačem trgovcu svojemu okusu ustrezačega blaga, oglasite se pri

„Tekstil bazarju“

Poleg zadovoljstva Vam bodo prihranjeni potni stroški!

IVAN TRPIN
Maribor VETRINSKA UL. 15.

